

Cảm Giác Lạ

Sau lần vượt biển không thành, sản nghiệp của gia đình tôi chỉ còn vón vụn hai cây vàng. Cuộc sống lúc bấy giờ thật khó khăn. Chúng tôi chốn chui chốn nhủi vào tận một làng nhỏ ở tận miền Trung. Làng đó có tên là Lương Sơn. Lương Sơn là một làng nhỏ nằm ven biển cách Nha Trang khoảng 40 km về phía Bắc.

Có lẽ mẹ tôi đã quen với cuộc sống buôn thúng bán bưng và hoạt động tay chân ở chợ. Hoà Bình, Sài Gòn, nhiều nên chỉ trong vòng hai tháng mà mẹ tôi đã sang lại một tiệm tạp hoá ở chợ làng để bán. Mẹ tôi cũng mua được một căn nhà tranh vách đất để làm lại cuộc đời. Cuộc sống cũng tạm ổn, tuy không bằng cuộc sống ở thành phố Sài Gòn mà tôi đã từng quen sống.

Tôi không biết mẹ và anh cả tôi có cảm giác gì khi rời xa Sài Gòn, nhưng tôi thì không có chút nào luyến tiếc. Có hoạ chẳng đi nữa là những buổi sáng được mẹ cho tiền ăn quà rong cho thoải thích. Nhưng sống ở làng Lương Sơn tôi có rất nhiều cảm giác và thích thú. Tuy tôi sinh ra và lớn lên ở Sài Gòn, nhưng tôi khờ lắm, chẳng biết tí gì về những cái thú vui cả.

Sống ở làng Lương Sơn được hai tháng, tôi có rất nhiều bạn mới. Lũ bạn mới của tôi là những đứa chăn trâu chăn bò mượn cho những gia đình giàu trong làng để đổi miếng cơm manh áo. Chúng rất là tinh khôn, không lù đù như tôi. Chúng biết thế nào là đụ, thế nào là đéo, thế nào là mút lồn, bú vú, bú cặc.... Đôi khi nó kể cho tôi nghe những lần nó đéo con Lùn con bà Năm xóm bên. Nghe tụi nó kể mà tôi đỏ cả mặt và bỏ đi ra chỗ khác.

Lúc tôi rời xa Sài Gòn thì tôi được 13 tuổi. Đáng lẽ mẹ tôi tiếp tục cho tôi theo học, nhưng vì giấy tờ trục trặc nên mẹ cho tôi ở nhà phụ mẹ công việc ngoài chợ. Những hôm chợ đông tôi phụ mẹ. Còn hôm nào chợ vắng thì tôi theo lũ bạn mới đi bắt cua, bắt cá, bắn chim, bắt dế, hoặc làm những trò chơi thú vị khác...

Trong đám bạn của tôi, Trung là đứa thương tôi nhất. Trung lớn hơn tôi một tuổi. Trung cao hơn tôi một cái đầu, ngực nở, da ngăm ngăm đen. Trung có mái tóc hơi bông bông, quăn, và hơi vàng vì bị nắng đốt cháy. Một điều đặc biệt tôi biết nơi Trung đó là nó chỉ có một hòn dái. Một hòn thòng xuống thật lớn, còn hòn kia thì không có gì hết. Tôi biết cái chuyện thâm kín này của Trung là do anh Quang mắng nó vì một lần nó chọc anh Quang giận. Anh Quang là anh ruột của nó, lớn hơn tôi 4 tuổi. Và cũng vì tò mò, tôi hỏi nó. Nó kể tường tận cho tôi nghe về hòn dái của nó. Nó thương tôi lắm, chuyện gì cũng nói với tôi. Tôi còn nhớ, mỗi lần hể nó đồ ăn gì ngon hay là một vật gì lạ là nó

đều để dành đem cho tôi Còn tôi muốn gì là nó cũng chịu tôi hết. Tôi với Trung chơi nhau rất thân. Tuy nó lớn xác và mạnh bạo, nhưng nó có một cái tật đó là sợ ma Nghĩ cũng ngộ, một đứa chẵn trâu như nó mà lại sợ ma. Tôi cũng không hiểu nổi.

Sau hai năm sống với cái làng này, tôi đã lớn. Tôi được 15 tuổi Cái tuổi mà tôi rất thích, rất ham muốn nhìn vào chỗ kín của mấy đứa con gái cùng xóm. Tôi rất thích nghe những câu chuyện mà thằng Tí kể nó đéo con Lùn con bà Năm. Đôi lúc tôi còn nằm chiêm bao thấy mình là thằng Tí đang chơi con Lùn. Tôi đem cái ý thích này ra kể Trung. Trung nhìn tôi rồi nó chỉ cười Nó cười một nụ cười là lạ làm sao ấy Nhưng kể từ hôm tôi nói cái chuyện đó với nó, nó càng chăm sóc tôi chu đáo hơn. Tôi muốn gì nó cũng chịu tôi cả. Trung rất là mê xem cải lương, nhưng vì sợ ma, nên lần nào nó cũng kéo tôi đi chung. Tôi nhớ mỗi lần có đoàn hát về là nó rủ tôi đi Tuy rằng tôi không thích xem cải lương, nhưng tôi cũng chịu nó, vả lại tôi được đi xem các cô gái trong làng cho thoải thích.

Có một buổi trưa, nó rủ tôi đi ra sông câu cá rô phi về chiên dòn. Tôi đi cùng nó. Đang câu cá ngon lành, nó chợt hỏi tôi:

- Ê Tèo, cu mày có lông chưa? Cho tao coi được không?
- Tao chỉ mới có mấy cọng trắng trắng hà, chưa có đen.
- Đâu đưa tao coi coi.

Nói rồi nó tới và tuột cái quần tà lỏn của tôi xuống. Con cu tôi bung ra. Gặp gió, một hồi nó cương cứng ngắt. Nó đưa tay rờ rờ. Tôi cảm thấy nhột nhạt vội kéo quần lên. Rồi nó tự kéo quần nó xuống cầm con cu đưa cho tôi xem. Con cu nó có cái đầu đỏ hồng, bóng lưỡng, có mấy cọng lông đen trên xương mu. Quả thật, nó chỉ có một hòn dái. Hòn bên kia teo đầu mất. Tôi chăm chú nhìn một cách say sưa rồi hỏi nó:

- Sao con cu mày bự quá đi? Nó còn có cái đầu bóng lưỡng, sao tao không có giống mày?

Nó nhìn tôi rồi nói:

- Tại mày không biết đọc thôi. Mày đọc hoài là nó bự liền. Đọc cu sương lắm đó.
- Nhưng hồi giờ tao đâu có đọc đâu.

Sau hôm ấy, cái đầu tôi lúc nào cũng ám ảnh con cu bự có cái đầu bóng lưỡng của thằng Trung.

Mấy tháng sau tôi được 16 tuổi, thằng Trung dẫn tôi đi ăn da-ua đãi sinh nhật cho tôi Ăn da-ua xong, nó hỏi tôi:

- Sao, con cu mày giờ bự chưa?
- Bự hơn chút xíu.
- Mày có đọc nó không?

- Tao hồng có. Tao hơi sơ..
- Thằng này dọc cu mà cũng sơ..

Nói rồi nó lắc đầu nhìn tôi. Thời gian trôi qua. Cuối năm đó, gia đình dì thằng Trung, dì Hương, đi về quê nội ăn tết. Dì Hương nó sợ bỏ nhà bỏ cửa không ai coi, nên dì qua mượn nó và tôi ngủ coi nhà và thấp nhang đèn dì mỗi tối Tết về dì sẽ lì xì cho hai đứa tôi bao lì xì lớn.

Lúc đầu thì tôi không chịu, vì hồi giờ tôi không quen ngủ nhà người lạ.. Với lại mỗi lần tôi ngủ là tôi không thích mặc quần. Nhưng thằng Trung dụ cho tôi cặp đế cỡ lửa chiến của nó nếu tôi chịu ngủ đèn. Tôi đồng ý ngủ xem nhà đèn dì Hương để được cặp đế.

Từ hồi nhỏ cho đến lớn, tôi là thằng say ngủ. Hễ mỗi lần đặt lưng xuống là tôi ngủ khò cho đến sáng. Tôi cũng chưa bao giờ đi đái đêm. Tôi biết tôi ngủ như chết, nên có người ngủ bên cạnh cũng không ăn nhằm gì mình. Mấy đêm đầu tôi ngủ rất ngon giấc, nhưng đêm thứ ba, tự dưng giữa

đêm tôi thấy mình mắc đái Tôi thức giậy, thấy thằng

Trung ngáy đều, chân nó kẹp lấy hông tôi Tôi nhẹ nhàng bỏ chân nó xuống, đi xuống giường tìm dép ra sau vườn.... đi đái.

Ra đứng ngoài gốc dừa cả 5 phút, tôi không thấy có giọt nước tiểu nào Tức mình tôi bỏ vô ngủ tiếp. Đang thiu thiu ngủ, tự dưng tôi thấy con cu mình cương lên. Lúc đầu tôi cảm thấy nó nhột nhạt làm sao, nhưng sau đó tôi có một cảm giác rất lạ.. Tôi nằm im, mở mắt nhìn xuống xem chuyện gì xảy ra với con cu của mình. Dưới ánh đèn của ngọn đèn dầu lờ mờ, tôi thấy tay thằng Trung nắm gọn con cu tôi kéo lên kéo xuống. Cảm giác tê tê chạy rần khắp thân thể, tôi uốn người theo nhịp điệu của cái lên cái xuống. Bỗng tôi thấy đau đau nơi đầu qui đầu Thì ra da qui đầu của tôi tuột khỏi cái vỏ bao bọc. Một lát sau, trong mình tôi như có ngàn con kiến bò rần. Tôi uốn mình, một dòng nước trắng đục, âm ấm chảy ra từ cái lỗ nhỏ xíu Tôi hết hồn, giật mình dậy Tôi đánh thức Trung dậy. Nó giả vờ ú ớ:

- Chuyện gì vậy?
 - Trung ơi, mà dọc cu tao Tao đái dầm rồi.
 - Dậy cho tao lau, chứ không nó ướt hết.
- Tôi cầm cây đèn hột vịt lên xem chỗ ướt. Tôi nhìn nó hỏi:
- Sao nó không khai, mà Trung?
- Nó nhìn tôi rồi cười Nó nói:
- Đó không phải là đái dầm, mà ra khí đó.

Nói rồi nó ôm tôi vào lòng, hôn lên má tôi Tôi nhột nhạt khó chịu làm sao Nhưng tôi vẫn để yên cho nó làm gì thì làm. Nó kê mồm nó vào chỗ đó của tôi mà bú say bú sữa.

Tôi sung sướng ghì đầu nó vào chỗ đó của mình. Cảm giác lạ bất chợt lại đến với tôi.

Sau đêm đó, Trung thường bú cu tôi, vọc cu tôi. Cái cảm giác lạ cứ thế đến với tôi mỗi đêm tôi ngủ chung với Trung.

Một năm sau, tôi quen với Dung, em gái của Trung. Trung cấm em Dung quen tôi. Từ đó tôi thù nó lắm. Tôi không thèm nói chuyện với nó kể từ khi đó. Mấy tháng sau, tôi quen với Tư con nhỏ cùng xóm. Tôi được dịp tìm lại cái cảm giác lạ lần nữa. Lần này lại sướng hơn gấp bội lần thằng Trung vọc cặc tôi.

Các bạn muốn biết trang tình sử của tôi với Tư, xin theo dõi tiếp, Tình Đầu Xác Thịt. Tôi sẽ viết vào cuối tuần nhé.

Hết

Cu Nguyễn